

ценни камъни, която била много голъма. И когато билъ на смъртно легло, лъкарите опитали едно последно сръдство, за да му спасятъ живота: дали му да пие питие, въ което имало стрить на прахъ смарагдъ. Но това не му помогнало, а може би улеснило неговото по-скорошно заминаване за другия свѣтъ. Когато Людовикъ XIV приемалъ на тържествена аудиенция персийския пратеникъ, той носълъ брилянти и украшения за $12\frac{1}{2}$ милиона

франка. София Шарлота, първата княгиня на Прусия, носъла на себе си при своето коронясване перли „само“ за единъ милионъ талера. Мария Медичи, когато кръщавала своя синъ, била го загънала съ пелена, украсена съ 3200 перли и 3000 брилянти.

Руската императрица Екатерина II излизала на парадъ съ униформа, която ѝ стояла доста добре. Юздата на нейния конь блестѣла отъ смарагди и рубини, седлото било обсыпано съ диаманти, а дрехите на самата императрица — съ перли. На калпака ѝ блестѣлъ диамантътъ „Орловъ“.

Скъпоценните камъни, както звездитъ на небето, сѫ много. Тѣ не могатъ да бѫдатъ изброени. Бурмадава червените рубини, Сиамъ и Монтана тѣхните братя — сините сапфири. Персия и Туркестанъ даватъ зеленикавите и сини тюркоази, Бразилия и Ураль — винено-жълтите и розови топази, а Австралия — тайнствените опали, които, казватъ хората, носъли нещастие.

Ахатъ.